

35.4.3

17a (משנה ג) → 18a (סיום הפרק)

1. אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: ויקרא יא, לא
 2. וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעקב והצב למינהו: ויקרא יא, כט
 3. ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנוותר באש לא יאכל כי קדש הוא: שמות כט, לד

- I 2g משנה ג: blood and flesh of שרץ combine for שערור
- a מצטרף (impact of טומאה) and שערור are the same, they are the same, wherever both *יהושע* rule: *יהושע*
- i Source: per יוסי בר חנינא v. 1 – ר' יוסי בר חנינא → even parts of different שרצים, דם, even if two שמות (e.g. צב and חולד)
- 1 Implied challenge: our משנה only allows for צירוף in one rodent; ריב"ח expands to “universal צירוף”
 - 2 Resolution (רב יוסף): if it came from a partial-rodent, no צירוף; if from a complete rodent – צירוף
 - 3 Support: אהלות ג: – if blood of מת was spilled on a slope; if he “draped over” (איהל) some-טהור; all of it - טמא
 - (a) Explanation: and כולו cannot refer to “all/some of the blood”
 - (i) Proof: per רבי – if he stirred a דם רביעית דם
 - (b) Rather: they refer to coming from a whole מת or part of a מת
- II Tangential אגדה: asked ר מתיא בן חרש in Rome – source for דם שרצים
- a Answer: v. 2 – זה לכם הטמא
- b ר' אלעזר בר יוסי learned this from רשב"י, when the two of them came to Rome:
- i Background: Rome had banned religious practice; ר' ראובן בן איסטרובלי and masqueraded as Roman and convinced them to repeal decrees in their own self-interest; when he was discovered, decrees reinstated.
- 1 ר' אלעזר בר יוסי and רשב"י sent חכמים, but only after רשב"י committed to his safe return; while there, רשב"י was asked about דם שרצים and ר"א answered; רשב"י almost harmed him (מורה הלכה בפני רבו) but restrained himself
 - 2 Then: they were miraculously given their requests in Rome and arranged for annulment of decrees
 - (a) Parenthetically: that is when ר' אלעזר בר יוסי saw the פרוכת and testified to דם on it (viz. יומא ב:טז)
- III משנה ד: איסורים or טומאות which are 2 different שמות cannot be מצטרף
- a e.g. מאכלות אסורות do not combine, as they are two שמות
- i (פסחים קכ: see – פיגול וותר רבן placed on touching ידים) טומאת ידים (שמאל שמואל)
- 1 But: for אכילה, they are מצטרף, per v. 3, which establishes a single ל"ת for all קדשים that have become פסול
- b טומאת ערב (טומאת ערב) and שרץ do not combine to generate even the lighter form of טומאה (e.g. נבלה and נבלה, or שרץ and טומאות)
- IV משנה ז: combining טמאים of various levels
- a Combines: food which became טמא from אב (ראשון) with that which became טמא from ולד (שני) are מצטרף per lighter one
- i Reason: per ר"ש (א: טהרות) since a שני could become a ראשון
- 1 Meaning (רבא): the ראשון caused the שני to become טמא → treated alike
 - 2 Alternate formulation (ר' אשי): relative to שלישי, שני and ראשון are alike
- V משנה ה: all foods have common שיעורים in their respective areas of impact and therefore combine
- a ½ פסל of wheat loaf: for טומאה of a body that ingests טמאים
 - b Food of two meals: for עירוב תחומין
 - c טומאת אוכלים: for כביצה
 - d שבת: for מגדגרת
 - e יום הכפורים: for ככותבת הגסה
- VI משנה ו: ערלה and כלאי הכרם join for שערור to ban a mix (must have more than 200x the prohibited food)
- a Dissent: ר"ש – they do not combine
 - b Challenge: ר"ש doesn't require a שערור for either (ברייתא) – no need for צירוף
 - i Answer: indeed, that is what he means – they have no need for צירוף
- VII משנה ו: combining different types of fabric/garments for טומאה
- a Combined: בגד (3x3 fingers), sackcloth (4x4 טפחים), leather (5x5 טפחים) and mats (6x6 טפחים) combine for טומאה
 - i Reason (ר"ש): any of them, if made for מושב הזב, would become מדרס
 - ii ברייתא: if he cut less than 3 אצבעות of any of these and made them into a בגד
 - 1 If: he intended it for משכב – the שיעור is 3 טפחים
 - 2 If: he intended it for מושב – the שיעור is a טפח
 - 3 If: he intended it for “אחזיה” – there is no שיעור
 - (a) Reason(s): used to protect hands of weavers (ר' ינאי) or of fig-pickers (ברייתא)